

Slovo děkana

Vážení čtenáři,

v průběhu stoleté historie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity na ní studovaly desetitisíce studentů, působily tisíce učitelů a badatelů a jejich studium a práci podporovaly další tisíce lidí mnoha jiných profesí. Tito všichni zanechali na fakultě stopu. Jsem rád, že nyní máme k dispozici publikaci, která rekapituluje celé století fakultní existence, přibližuje specifika různých období a k dokreslení šíře a pestrosti fakultní obce přináší portréty více než sta výrazných osobností spjatých tak či onak s fakultou. Výběr je vždy věcí ošidnou, ale myslím, že se v tomto případě podařil. Těší mě, že jsou mezi zvolenými tvářemi fakulty nejen zástupci akademických pracovníků a studentů, ale i představitelé neakademické části naší alma mater.

Kniha volně navazuje na publikaci vydanou k fakultním devadesátinám a nově poodkrývá četné stránky fakultního, potažmo univerzitního a celospolečenského života sledovaného období. Je poučné, někdy příjemné a jindy i trochu hořké vracet se k všemožným peripetiím, jimiž fakulta a lidé s ní spojení procházeli. Můžeme sledovat proměňující se ráz doby, střídání momentů dynamického růstu s obdobími nesnadnými. Skrze mozaiku lidských osudů vidíme uplynulých deset dekad plasticity, v jejich složitosti, nejednoznačnosti, a rozhodně ne černobíle. Díky tomu také můžeme lépe pochopit naši současnost: kam a proč jsme dospěli, na jakých základech stojíme, kam a jak bychom měli směřovat. I dnes, kdy už více jak třicet let zase můžeme žít svobodně, je to důležité. Doba je sice hektická, ale nabízí spoustu možností, o nichž se řada předchozích generací neodvažovala snad ani snít.

V roce 2019 jsme vzpomínali a slavili – a jistě byl k tomu dobrý důvod. Měli bychom ocenit vklad těch, kteří tu byli před námi, ale nemůžeme se jen ohlížet zpět. Věřím, že fakultu čeká mnoho dalších dobrých, ale také náročných let. V nich bychom měli navázat na úsilí našich předchůdců a zkvalitňovat vzdělávání i výzkum a zároveň úspěšně plnit třetí roli vysokých škol a aktivně vstupovat do veřejného prostoru. Musíme se snažit, také proto, aby o nás mohli naši následovníci, až budou sami jednou bilancovat, říci – ano, pracovali podle svých sil a můžeme na jejich odkazu stavět!

Děkuji autorům za zajímavou publikaci, čtenářům přeji inspirativní čtení a fakultě pak mnoho úspěchů do budoucna.

Milan Pol, děkan FF MU

